

Men de selvstændiges og deres medhjælpende ægtefællers behov for efteruddannelse er der ligesom overhovedet ikke taget hensyn til i hele systemet, og det burde vi faktisk kigge på.

Når der nu skal til at nedlægges institutioner, som der lægges op til at man får lov til at gøre, må jeg også have lov til at ride en af mine egne kæphest, nemlig det om regionalpolitik, som vi debatterede i går her i Folketingssalen: Når man har udbygget for meget og skal til at nedlægge noget, risikerer vi, at det er yderområderne, det går ud over, og jeg så gerne, at det kunne indbygges i lovkomplekset, at der også skulle tages regionalpolitiske hensyn. Det har nemlig også meget med beskæftigelse at gøre, at man tager hensyn til yderområderne, og at man ikke nedlægger undervisningsinstitutionerne dér.

På området korte og videregående uddannelser taler man om forlagt undervisning, altså noget med, at en centralinstitution ligger ud i yderområderne. Det kan man selvfølgelig også gøre på dette område og i dette system, men man kan også gøre det modsatte, nemlig at man lader administrationen ligge i yderområderne og forlægger undervisningen til det mere centrale område. Vi skal have ændret den vane-tænkning, der altid trækker beskæftigelse og indkomstudvikling væk fra de yderste områder, men det er selvfølgelig perifert i denne forbindelse. Men de to sidste områder, jeg nævnte, altså de selvstændiges og de medhjælpende ægtefællers behov og regionalproblematikken, synes jeg godt vi kunne få med.

Som sagt får vi nok ingen indflydelse på det, men der skal ikke ændres meget andet, end at der indføres en anden form for betaling for virksomhederne. Om det så bliver billigere eller dyrere, ved jeg ikke noget om, men hvis der kommer en betaling efter det omfang, virksomhederne bruger ordningen i, vil vi godt være med til det.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg har et par spørgsmål til hr. Ole M. Nielsen.

Er det ikke sådan, at de, der ikke bruger ordningen, langsigtet nyder godt af dem, der bruger den? Er det ikke det, der er virkelighedens verden uden for Christiansborgs tykke mure? Er det ikke sådan, at den arbejdsgiver, som aldrig nogen sinde havde drømt om eller tænkt sig at ofre så meget som én uddannelseskroner på sine medarbejdere, sagtens kan få den kva-

lificerede arbejdskraft, han har behov for,ovre fra naboen, som har været med til at opkvalificere den, og at han endda kan tillade sig at give lidt mere i løn, fordi han ikke har brugt uddannelseskroner?

Så vil jeg også gerne kommentere spørgsmålet om regionalisering. Der lægges jo ikke op til i lovforslaget, at der skal nedlægges noget nogen som helst steder. Man kan af frivillighedens vej fusionere for at effektivisere administrationen osv., men Socialdemokratiet er ikke indstillet på ...

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg gør opmærksom på, at taletiden er udløbet.

Hr. Ole M. Nielsen

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det sidste først: Der lægges ikke op til nedlæggelse, men der lægges jo op til sammenlægning eller rationalisering, fusionering, hvad vi nu kalder det, og det var også derfor, jeg nævnte eksemplet med, at det ikke er sikkert, at man skal have udlagt undervisningen. Det kunne jo være, at man skulle centralisere selve undervisningen, men lade den centrale enhed med administrationen og ledelsen ligge i yderområdet i en mindre by og så lægge undervisningen ind i den store by. Det er helt modsat af det, man normalt tænker, og netop derfor vil vi få et samfund med flere udviklings- og beskæftigelsesindkomstniveauer. Det var bare den kæphest, jeg red, og den kan fint forenes med det, hr. Dyrlund siger.

Det andet er jeg heller ikke helt uenig i. Jeg er ikke helt uenig med hr. Dyrlund i, at det er problematisk, at der er virksomheder, som aldrig tilbyder undervisning, men vi må bare konstatere, at der er stærke og svage virksomheder, at der også er stærke og svage virksomhedsledere, og at der er virksomheder, der måske har et svagt idégrundlag eller en svag overlevelsesevne, og som arbejder på et område, som ikke er højteknologisk, men trods alt er med til at holde vores samfund sammen, selv om de ligesom ikke har kræfterne og mulighederne.

Der er også virksomheder, som kun har tre, fire eller fem medarbejdere, og hvor det er utrolig svært at bruge uddannelsesmulighederne, og jeg synes ikke

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så er taletiden også udløbet her.